

Sygn. akt IC 1811/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Kuś

Protokolant: Justyna Malczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2018 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. W. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 122.062,76 zł (sto dwadzieścia dwa tysiące sześćdziesiąt dwa złote i siedemdziesiąt sześć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 17 maja 2017 roku do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że wysokość odsetek maksymalnych w żadnym czasie nie może przekroczyć maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia, kwotę 25.765,99 zł (dwadzieścia pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt pięć złotych i dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 19 maja 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 90 zł;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7401 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1811/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o nakazanie pozwanemu R. W., aby zapłacił na rzecz strony powodowej kwotę 122.062,76 zł tytułem kapitału wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 17 maja 2017r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że wysokość odsetek maksymalnych nie może przekraczać odsetek z tytułu opóźnienia, tj. w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych. Wniosła ponadto o zasądzenie kwoty 3.374,33 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału oraz kwoty 22.491,66 zł tytułem odsetek karnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i 90 zł tytułem opłat i prowizji.

Dnia 29 sierpnia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu wŚ..

Pozwany R. W. wniósł o unieważnienie umowy kredytu, zawartego ze stroną powodową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 stycznia 2010r. R. W. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki gotówkowej - hipotecznej (...) nr (...) (...) (...) (...). Na podstawie tej umowy, strona powodowa wypłaciła na rzecz pozwanego łącznie kwotę 155.054,36 zł. Zobowiązanie zostało zabezpieczone hipoteką zwykłą oraz hipoteką kaucyjną do kwoty 108.538,05 na drugim i trzecim miejscu w księdze wieczystej nr (...), na cały okres pożyczki na zabudowanej działce gruntu położonej przy ul. (...) w W., nr działki (...), stanowiącej prawo użytkowania wieczystego działki gruntu i własność budynku przysługująca wyłącznie pozwanemu.

Rzeczywista roczna stopa oprocentowania pożyczki wynosiła 11,22 %, a marża banku w dniu udzielenia pożyczki – 5,8%. Zgodnie z § 5 pkt 1 umowy pożyczki, gdy pożyczka jest w złotych polskich, jej oprocentowanie stanowi sumę marży pożyczki i stawki referencyjnej WIBOR 12M.

Paragraf(...) umowy stanowi, że bank pobiera opłaty i prowizje za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową w wysokości obowiązującej w tabeli opłat i prowizji stanowiącej załącznik do umowy (...).

Zgodnie z (...) umowy pożyczki, strona powodowa może wypowiedzieć tę umowę, gdy pozwany zalega w całości lub w części ze spłatą dwóch rat pożyczki i pomimo pisemnego wezwania do zapłaty skierowanego do pozwanego listem poleconym, pozwany jako pożyczkobiorca nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Punkt (...) części szczególnej umowy pożyczki stanowi, że po 12 miesiącach od dnia uruchomienia pożyczki, w przypadku stwierdzenia opóźnienia w spłacie rat określonych w harmonogramie spłat przekraczającego 30 dni kalendarzowych, bank podniesie marżę o 0,5 punktu procentowego.

Paragraf (...) regulaminu kredytowania hipotecznego banku stanowi, że bank ma prawo wypowiedzieć umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia przypadku:

(...) niedotrzymania przez kredytobiorcę (pożyczkobiorcę) któregokolwiek z

warunków udzielenia kredytu (pożyczki);

(...) opóźnienia kredytobiorcy z zapłatą pełnej raty, wynikającej z harmonogramu spłat, za co najmniej jeden okres płatności pod warunkiem wezwania pożyczkobiorcy przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych i braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez bank terminie (...). okres wypowiedzenia liczy się od dnia doręczenia przesyłki listowej - oświadczenia o wypowiedzeniu umowy pożyczki), a w przypadku oświadczenia wysłanego w postaci elektronicznej – od dnia wprowadzenia dokumentu zawierającego to oświadczenie do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, aby pożyczkobiorca mógł zapoznać się z jego treścią.

W przypadku nie spłacenia przez pożyczkobiorcę w terminie raty spłaty wynikającej z umowy lub wierzytelności banku z tytułu umowy po upływie okresu wypowiedzenia niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym, w tym kwota kapitału jako kapitał przeterminowany. Wysokość stopy procentowej dla pożyczki przeterminowanej wynosi czterokrotność stopy kredytu lombardowego nbp (§ 20 b.1. pkt 1 i 2 regulaminu kredytowania hipotecznego banku).

Dowód: odpis KRS strony powodowej k. 17-26,

umowa pożyczki z dnia 12.01.2010r. k. 30-33,

regulamin kredytowania hipotecznego banku k. 35-40,

rozliczenie umowy nr (...) k. 57-101,

Pozwany zaprzestał terminowej spłaty rat pożyczki.

Pismem z dnia 4 maja 2015r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty całości zaległości wynikających z nieterminowej spłaty umowy pożyczki nr (...).

Dnia 20 maja 2015r. strona powodowa ponowiła wezwanie powoda do zapłaty zaległego zobowiązania z tytułu umowy pożyczki.

Pismem z dnia 15 czerwca 2015r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wypowiedział R. W. umowę pożyczki. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nie zostało odebrane osobiście przez powoda i po dwukrotnym awizowaniu, powróciło do strony powodowej.

Dnia 26 lutego 2016r. strona powodowa zwróciła się do pozwanego z ostatecznym wezwaniem do zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 42-43,

wezwanie do zapłaty k. 46-47,

oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki k. 50-51,

kserokopia awizowanej przesyłki k. 52,

ostateczne wezwanie do zapłaty k. 54,

Na dzień 17 maja 2017r. zadłużenie pozwanego z tytułu zawartej umowy pożyczki wynosiło łącznie 148.018,75 zł, na którą sumę składały się: kwota 122.062,76 zł tytułem kapitału głównego, kwota 3.374,33 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 6,60% od dnia 7 lutego 2015r. do 8 czerwca 2015r. oraz w wysokości 5,51% od dnia 9 czerwca 2015r. do dnia 3 sierpnia 2015r., kwota 22.491,66 zł tytułem odsetek za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10,00% od dnia 7 marca 2015r. do dnia 16 maja 2017r. oraz kwota 90 zł tytułem opłat i prowizji.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 41,

Pozwany do dnia wytoczenia powództwa nie spłacił zadłużenia na rzecz strony powodowej.

Bezsporne.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, a które nie były kwestionowane przez pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym w sprawie jest, że pozwany zawarł umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. w W. - podmiotem profesjonalnie zajmującym się m.in. działalnością polegającą na udzielaniu pożyczek gotówkowych, której w umówionym terminie w całości nie zwrócił.

Regulacje prawne dotyczące umowy pożyczki pieniężnej znajdują unormowanie zarówno w przepisach Kodeksu cywilnego (art. 720 i n. k.c.), jak również zamieszczone są w przepisach prawa bankowego - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2012, poz. 1376 ze zm.). Również w odniesieniu do pożyczki bankowej mają zastosowanie przepisy regulujące kredyt konsumencki, który w dacie zawarcia umowy między stronami regulowała ustawa z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2001r., Nr 100, poz. 1081 ze zm.), przy czym postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać uprawnień konsumenta przewidzianych w ustawie. W takich przypadkach stosuje się przepisy ustawy (art. 17 u.k.k.).

Umowa pożyczki jest umową, w ramach której dający pożyczkę (pożyczkodawca) zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę (pożyczkobiorcy) określoną ilość pieniędzy lub rzeczy oznaczonych co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Elementy istotne umowy pożyczki muszą być określone w umowie.

W kontekście natomiast uregulowania zawartego w art. 78 pr. bank., a mianowicie odesłania do regulacji właściwych dla kredytu w zakresie zabezpieczenia spłaty oraz oprocentowania pożyczki pieniężnej, należy stosować przepisy art. 69 ust. 2 pkt 5 i 6 pr. bank. Tak więc w umowie takiej powinny być określone: wysokość oprocentowania pożyczki i warunki dokonywania zmian w tym zakresie, a także sposób zabezpieczenia spłaty pożyczki.

Dokonując wykładni postanowień umowy zawartej między stronami uznać należy, iż umowa ta zawierała (essentialia negotii) – istotne elementy umowy pożyczki i nie pozostawała w sprzeczności z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa.

Na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów nie budzi wątpliwości okoliczność, że stroną powodową i pozwanego łączyła umowa pożyczki, która pod względem prawnym stanowiła kredyt konsumencki.

Faktem jest, iż obowiązek zwrotu pożyczki zależy od wykonania przez dającego pożyczkę własnego zobowiązania. Bezsprzeczne jest, że (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wykonał swoją część umowy poprzez przeniesienie na własność pozwanego określonej ilości pieniędzy. Na pozwanym natomiast spoczywał obowiązek zwrotu pożyczki. Tymczasem, R. W. nie wykazał, aby spłacił zadłużenie wobec strony powodowej. Podczas przesłuchania na rozprawie dnia 20 marca 2018r. zarzucił jedynie, przez 5 lat dokonywał spłat pożyczki z 2010r. Wszystkie pozostałe jego wnioski, w tym unieważnienia umowy, dotyczyły innego zobowiązania – kredytu walutowego udzielonego na podstawie innej umowy. Jako całkowicie niezasadne Sąd uznał twierdzenia, że przed rozpoznaniem przedmiotowej sprawy niezbędne jest „wyjaśnienie kwoty kredytu walutowego”. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego jest oczywiste, że strony łączył stosunek zobowiązaniowy, na podstawie którego pozwany zobowiązał się do spłaty otrzymanej pożyczki. A skoro R. W. nie dokonał spłaty wszystkich zaległości, to powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, na uwzględnienie zasługiwało także roszczenie banku w zakresie odsetek umownych za czas opóźnienia w spłacie pożyczki naliczanych zgodnie z postanowieniami umowy pożyczki. Odsetki te zostały przez stronę powodową naliczone zgodnie z postanowieniami umowy pożyczki, a także stanowiącego jej integralną całość – regulaminu kredytowania hipotecznego.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd zasądził więc od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 7.401 zł tytułem zwrotu uiszczonej przez stronę powodową opłaty od pozwu.